

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 24Co/73/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117207104
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eliška Wagshalová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8117207104.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Elišky Wagshalovej a členov senátu JUDr. Antónie Kandravej a JUDr. Martina Barana, v spore žalobcu POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, proti žalovanému H. P., X.. XX.XX.XXXX, V. L. F. XXXX/XX, XXX XX Y. Š., o zaplatenie 2,- Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov, č.k. 8Csp/78/2017-28 zo dňa 02. februára 2018, takto jednohlasne

rozhodol:

I. Potvrďuje rozsudok.

II. Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že:
„I. Žalobu z a m i e t a.

II. Žalovanému nárok na náhradu trov konania n e p r i z n á v a.“

2. Rozhodnutie právne odôvodnil § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, § 1 ods. 2, § 9 ods. 2, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách, § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 6, § 39, § 100 ods. 1, § 101, § 103 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinného od 01.05.2014, § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok.

3. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca sa podanou žalobou dňa 16.03.2017 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 2,- Eur s príslušenstvom, a to vzhľadom na to, že žalovaný neplnil riadne a včas svoj záväzok v zmysle dohodnutých podmienok. Z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že žalobca a žalovaný uzatvoril dňa 22.11.2012 Zmluvu o úvere č. 806301057 na sumu 200,- Eur, pričom žalovaný sa zaviazal peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť poplatok, teda sa zaviazal zaplatiť celkovú čiastku 396,- Eur. Žalovaný uhradil žalobcovi sumu vo výške 198,- Eur. Z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že žalobca so žalovaným uzavrel zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Žiadosťou z 12.06.2013 došlo k úprave splátkového kalendára o 2 mesiace, čo znamená, že splatným sa dlh stal v mesiaci 01/2014. Žalobca v konaní žiadnym spôsobom nepreukázal svoje tvrdenie o tom, že celý úver mal byť uhradený dňa 11.04.2014. Súd dospel k záveru, že právo žalobcu na zaplatenie žalovanej sumy sa premlčalo v trojročnej všeobecnej premlčacej dobe, keď na premlčanie uplatneného nároku žalobcu súd prihladol z úradnej povinnosti v zmysle § 5b zákona č. 250/2007 Z. z., a preto žalobu zamietol.

4. Uviedol, že ak by aj nárok žalobcu nebol premlčaný, nebolo by ho možné priznať v takom rozsahu v akom bol uplatnený, a to z dôvodu, že neobsahoval údaje podľa § 9 ods. 2 písm. f), k) a j) ZoSÚ

a preto sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Ďalej poukázal na úrok vo výške 32%, kde nie je zrejmy ani právny dôvod, ani spôsob výpočtu nároku, ktorý si žalobca uplatňuje z jednotlivých súm za požadované obdobie a navyše úroky vo výške 32% ročne za obdobie od 22.11.2012 do 15.03.2014 sú zjavne premlčané vo všeobecnej premlčacej dobe. Vo vzťahu k poplatku vo výške 133,28,- Eur uviedol, že podobne ako pri úroku, ani v tomto prípade žalobca nešpecifikoval o aký poplatok sa jedná a aký je právny dôvod tohto poplatku. Žalobca taktiež nepreukázal, že žalovanému posielal akékoľvek upomienky, a teda, že by mu výdavky v sume 52,- Eur vznikli.

5. Nakoľko súd žalobu zamietol z dôvodu premlčania čo do istiny, nemožno žalovanému priznať ani nárok na úroky z omeškania z nej. O trovách konania rozhodol tak, že žalovaný mal vo veci plný úspech, avšak trovy konania si neuplatnil, ani žiadne trovy konania mu nevznikli, preto súd vyslovil, že žalovanému sa právo na náhradu trov konania nepriznáva.

6. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, a to proti výroku I. rozsudku. Odvolanie právne odôvodnil ust. § 365 ods. 1 písm. b), d), f) a h) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“). Namietal, že zmluva bola uzatvorená podľa ustanovení Obchodného zákonníka, nakoľko žalovaný súhlasil s aplikáciou ustanovení Obchodného zákonníka. Vzhľadom na uvedené nie je možné aplikovať na zmluvu ustanovenia zákona č. 258/2001 Z. z.. Ďalej mal žalobca za to, že výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov je jasne uvedená priamo na prednej strane Zmluvy, preto nie je možné hovoriť o akejkoľvek absencii náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Vo vzťahu k úroku uviedol, že v čase uzatvorenia zmluvy o úvere zákona nestanovil maximálne možnú prípustnú výšku odplaty. Uviedol, že výška RPMN je uvedená aj vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru ako aj v dokumente Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, s ktorými bol žalovaný oboznámený ďalej uviedol, že slovenský zákonodarca poplatok za spracovanie zmluvy nielenže pripúšťa, ale aj výslovne uvádza. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok zrušil a vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

7. Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

8. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (ustanovenie § 34 C.s.p., preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia pojednávania (ustanovenie § 385 C.s.p. a contrario) tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli súdu Krajského súdu v Prešove a na jeho webovej stránke najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

9. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností prijal správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdom prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje (§ 387 ods. 2 C.s.p.).

10. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca a žalovaný uzatvorili dňa 22.11.2012 Zmluvu o úvere č. 806301057, predmetom ktorej bolo poskytnutie žalovanému ako dlžníkovi úveru vo výške 200,- Eur, ktorý sa dlžník zaviazal zaplatiť túto sumu zvýšenú o príslušný poplatok vo výške 196,- Eur, t.j. žalovaný sa zaviazal celkovo zaplatiť sumu 396,- Eur v 12 mesačných splátkach po 33,- Eur, a to počnúc dňom 15.12.2012. Súčasťou zmluvy boli aj Všeobecné podmienky poskytnutia úveru, ktoré boli upravené na samostatnom tlačive. Žiadosťou o úpravu splátkového kalendára zo dňa 12.06.2013 žiadal žalovaný ako dlžník o úpravu splátkového kalendára formou odloženia splátok o 60 dní, aby dátum prvej splátky bol 11.08.2013.

11. Podľa ustanovenia § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“) v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri

uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

12. Podľa ustanovenia § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

13. Podľa ustanovenia § 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len „ZoSÚ“), spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

14. Podľa ustanovenia § 2 písm. b) ZoSÚ, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa ustanovenia § 2 písm. d) ZoSÚ, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

16. Podľa ustanovenia § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

17. Podľa ustanovenia § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

18. Podľa ustanovenia § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

19. Podľa ustanovenia § 387 ods. 1 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

20. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

21. Odvolací súd sa najprv zaoberal námietkou žalovaného, že v predmetnej veci ide o nesprávne právne posúdenie. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 27. júla 2011, sp. zn. 7Cdo 7/2010).

22. Z obsahu spisu, odôvodnenia napadnutého rozhodnutia odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci, ako aj správne právne vec posúdil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením uvedeným súdom prvej inštancie.

23. Vo vzťahu k námietke žalobcu ako odvolateľa, že predmetná zmluva o úvere nie je zmluvou spotrebiteľskou odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie posúdil správne predmetný vzťah ako vzťah uzavretý medzi dodávateľom (žalobca) a spotrebiteľom (žalovaný) ako vzťah spotrebiteľský. Na uvedený vzťah správne aplikoval ustanovenia príslušných právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa, ktoré

majú aplikačnú prednosť pre inými ustanoveniami vzťahujúcimi sa na predmetné vzťahy medzi veriteľom (dodávateľom) a dlžníkom (spotrebiteľom).

24. Základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Zmluva o úvere zo dňa 22.11.2012 uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným túto charakteristiku spĺňa. Žalobca má v predmete svojej činnosti poskytovanie úverov a v priebehu konania nebolo žalovaným preukázané, aby úver poskytol žalovanému za účelom výkonu obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti žalovaného. S prihliadnutím na možný výskyt zastierania skutočného účelu uzatvorenia zmluvy má v prípade pochybnosti dôkazné bremeno na preukázanie nespotebiteľského charakteru zmluvy dodávateľ. Existujúce pochybnosti treba odstrániť spôsobom známym pre dôkazné konanie, čo znamená, že nespotebiteľský charakter musí byť preukázaný bezpečne spôsobom nevzbudzujúcim odôvodnené pochybnosti.

25. Je teda nepochybné, že predmetná Zmluva o úvere je spotrebiteľskou zmluvou, pričom aj zmluvu uzatvorenú podľa Obchodného zákonníka možno považovať za spotrebiteľskú. Z tohto dôvodu súd prvej inštancie správne na posúdenie právneho vzťahu aplikoval ustanovenia na ochranu spotrebiteľa. Je pritom zrejmé, že obsah zmluvy si žalovaný ako spotrebiteľ osobitne nevyjednal a nemal ani možnosť podstatným spôsobom ovplyvniť jej obsah.

26. Vzhľadom na to, že žalobca ako dodávateľ nepreukázal, že by v predmetnom prípade nešlo o spotrebiteľskú zmluvu, že žalovaný konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej alebo obchodnej činnosti, je preto potrebné postupovať podľa vyššie citovaného ust. § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, teda v pochybnostiach uplatňovať výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Súd prvej inštancie preto prijal správny záver, že ide o spotrebiteľskú zmluvu na ktorú správne aplikoval ustanovenia týkajúce sa ochrany spotrebiteľa.

27. Vzhľadom na vyššie uvedené teda že v predmetnom prípade ide o zmluvu, ktorá má spotrebiteľský charakter, je potrebné uviesť, že teda aj na posúdenie premlčania práv žalobcu (dodávateľa) zo Zmluvy o úvere je potrebné aplikovať predovšetkým ustanovenia Občianskeho zákonníka týkajúce sa premlčania. Občiansky zákonník v ust. § 101 upravuje všeobecnú premlčaciu dobu, ktorá je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Zo zmluvy o úvere vyplýva, že splatnosť prvej splátky mala počnúc dňom 15.12.2012, pričom žalovaný mal dlh splatiť v 12 mesačných splátkach, čo znamená, že posledná splátka, ktorú mal dlžník zaplatiť bola splatná dňa 15.11.2013. Vzhľadom na to, že zo strany žalovaného došlo k požiadaniu odkladu splátok o 60 dní (t.j. 2 mesiace), bola splatnosť poslednej splátky posunutá o 60 dní, tzn. že splatnosť poslednej splátky teda bola dňa 15.01.2014. Od nasledujúceho dňa teda žalobcovi plynula trojročná lehota premlčacia doba, ktorá uplynula dňa 16.01.2016. Žaloba bola žalobcom podaná až dňa 16.03.2017, tzn. viac ako rok po uplynutí premlčacej doby. Vzhľadom na uvedené bolo teda právo žalobcu premlčané, čo správne vo svojom odôvodnení uviedol aj súd prvej inštancie.

28. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd v zmysle § 387 C.s.p. napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdzuje.

29. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 255 odsek 1 C.s.p. v spojení s ustanovením § 262 odsek 2 C.s.p.. Keďže žalobca v odvolacom konaní nebol úspešný, odvolací súd priznal náhradu trov odvolacieho konania žalovanému v plnom rozsahu.

30. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolať musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).